

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti **L., spol. s r. o.**, so sídlom v L., IČO: X., *zastúpenej advokátskou kanceláriou K. & spol., so sídlom v B.*, proti žalovanému **Colnému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, Mierová ul. č. 23, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 59045/08-1410 zo dňa 25. mája 2010, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. novembra 2010 č. k. 20S/98/2010-84, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. novembra 2010 č. k. 20S/98/2010-84 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 59045/08-1410 zo dňa 25. mája 2010, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Colného úradu Žilina č. 61451/2008-

6053 zo dňa 18. novembra 2008, ktorým Colný úrad Žilina zistil, že žalobkyni bola vymeraná a oznámená nižšia suma dovozných platieb, akým v skutočnosti dovezený tovar podliehal. Colný úrad Žilina preto v zmysle čl. 220 ods. 1 Colného kódexu č. 2913/92 zapísal do účtovnej evidencie dlžnú sumu dovozných platieb a podľa čl. 221 ods. 1 Colného kódexu oznámil žalobkyni dovozné platby vo výške 1.143.638 Sk (37.961,82 eura), pozostávajúce z cla vo výške 938,260 Sk (31.144,52 eura) a z DPH vo výške 205.378 Sk (6.817,30 eura). Uvedený colný dlh vznikol tým, že dlžník v písomných colných vyhláseniach neuviedol správne údaje, keď tovar dovážaný z Ukrajiny deklaroval ako priemyselnú soľ voľne loženú a v colných vyhláseniach uviedol podpoložku kombinovanej nomenklatúry (PpKN) 2501 00 51. Tovar bol na základe týchto nesprávnych údajov prepustený do režimu voľný obeh. Následne colný úrad zistil, že žalobkyňa tento tovar predáva ako posypovú soľ na posyp cestných komunikácií. Colný úrad preto skúmal, či táto soľ nie je denaturovaná, čo by potvrdilo správnosť deklarovanej PpKN. Odborné posudky však prítomnosť denaturačných látok nepotvrdili, a preto colný úrad konštatoval, že predmetný tovar mal byť správne zaradený do PpKN 2501 00 99. Skutočnosť, že dovezená soľ sa používala ako rozmrazovací prostriedok počas zimy vylučuje použitie tejto soli na priemyselné využitie. To znamená, že soľ nebola použitá tak, ako bolo deklarované v colných vyhláseniach, teda na priemyselné využitie. Colná sadzba pre PpKN 2501 00 99 je 2,6 eura/1000 kg/netto, pričom colná sadzba pre PpKN 2501 00 51 je 1,7 eura/1000 kg/netto. Tento rozdiel mal za následok zníženie colnej sadzby o 0,9 eura na 1000 kg.

Pri svojom rozhodovaní krajský súd vychádzal z ustanovení Nariadenia rady (EHS) č. 2913/1992 (Colný kódex), Nariadenia komisie (EHS) č. 2454/93, ktorým sa vykonáva Colný kódex, z ust. § 6, 12, 27 zákona č. 199/2004 Z. z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „colný zákon“) z Nariadenia rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného ako aj Colného úradu Žilina sú vecne správne a námietky žalobkyne uvedené v žalobe nie sú právne relevantné. Krajský súd dospel k záveru, že colný úrad na jednotlivé prípady dovozu soli použil nariadenia platné a účinné v čase dovozu, to znamená, že na obchodné prípady uskutočnené v roku 2004 bolo použité nariadenie Komisie (ES) č. 1789/2003 účinné od 01. januára 2004 a na obchodné prípady uskutočnené v roku 2005 bolo použité nariadenie Komisie (ES) č. 1810/2004 platné a účinné od 01. januára 2005. Krajský súd dospel ďalej k záveru, že colné orgány nepochybili ani pri aplikácii textu jednotlivých PpKN. Čo sa týka viazanosti žalobkyne vysvetlivkami ku kombinovanej nomenklatúre, krajský súd uviedol, že vysvetlivky kombinovanej nomenklatúry nie sú všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý by ukladal jednotlivcovi

akékoľvek práva či povinnosti a taktiež je pravdou, že tieto vysvetlivky boli oficiálne uverejnené v slovenskom jazyku v úradnom vestníku EÚ až dňa 28. februára 2006. Nie je relevantná námietka žalobkyne, že na Slovensku v čase realizácie jednotlivých obchodných transakcií pri dovoze soli nebol platný a účinný právny predpis, ktorý by konkrétne stanovoval pravidlá pre interpretáciu kombinovanej nomenklatúry jednotlivých položiek a podpoložiek. Tento právny predpis bol účinný od 01. januára 2004, a teda nič nebránilo žalobkyni riadiť sa ním už od začiatku vykonávania jednotlivých dovozov, ktoré nastali od 20. apríla 2004.

Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, že Colný úrad Trstená rozhodoval o povolení použitia colného režimu s hospodárskym dopadom/konečnou spotrebou rozhodnutiami zo dňa 11. februára 2005 a 23. júna 2005, čím osvedčil skutočnosť, že zatriedenie tovaru žalobkyne do podpoložky 2501 00 51 je správne, čím vyvolal u žalobkyne dobrú vieru v správnosť rozhodnutia colného úradu, považoval krajský súd za účelovú, pretože sám deklarant má konkrétnu zodpovednosť za správnosť informácií uvedených v colnom vyhlásení a za súlad so všetkými povinnosťami, ktoré sa týkajú prepustenia tovaru do príslušného režimu. Na druhej strane colný orgán nemá povinnosť kontrolovať každý prepustený tovar konkrétnym spôsobom, napr. odobratím vzoriek a ich analýzu. Toto oprávnenie colného orgánu je dané v ustanovení § 6 ods. 1 zákona č. 199/2004 Z. z., avšak krajský súd zdôraznil, že sa jedná o oprávnenie ale nie o povinnosť. Krajský súd uviedol, že colný orgán má procesné oprávnenie začať výkon následnej kontroly pri splnení podmienok stanovených v colnom zákone. Podmienky na výkon následnej kontroly v konkrétnom prípade spochybnené neboli, a preto krajský súd konštatoval, že správny orgán mal oprávnenie vykonať colnú kontrolu a následne aj oprávnenie na dodatočné vymeranie colného dlhu.

Pokiaľ ide o zásadu predvídateľnosti rozhodnutí správnych orgánov, krajský súd uviedol, že táto zásada predpokladá rovnaký skutkový stav veci pri vydávaní jednotlivých rozhodnutí. Ak však následnou kontrolou boli zistené nové skutočnosti, ktoré pôvodný skutkový stav diametrálne menia, ako to bolo v tomto konkrétnom prípade, na tieto nové skutočnosti musí colný úrad prihliadnuť. Ak novo zistený skutkový stav odôvodňuje vydanie rozhodnutia, ktoré sa odlišuje od pôvodných rozhodnutí, je colný orgán oprávnený i povinný zmeniť pôvodný právny názor a vydať aj protichodné rozhodnutie. Ak by colné orgány vydávali rozhodnutia, v ktorých by sa neodchyľovali od zatriedenia tovaru do konkrétnej položky preto, lebo predtým bol už tovar zatriedený do určitej podpoložky, hoci nesprávne, porušili by zásady správneho konania a vylúčili by sa z aplikácie ustanovenia colného zákona o možnosti vymerať colný dlh na základe následnej kontroly v zmysle čl. 78 ods. 3 Colného kódexu č. 2913/1992 o prijímaní opatrení nevyhnutných na nápravu, pričom Colný kódex

stanovuje povinnosť colných orgánov zobrať do úvahy nové informácie, ktoré majú k dispozícii.

Z týchto dôvodov krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 246c ods. 1 prvá veta OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní úspech náhradu trov konania nepriznal, pretože si ju neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, alternatívne žiadala napadnutý rozsudok zmeniť tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie Colného úradu Žilina bude zrušené a vec vrátená žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobkyňa namietala, že rozsudok Krajského súdu v Žiline vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že žalovaný ako aj krajský súd vidia porušenie colných predpisov v tom, že žalobkyňa spôsobila, že tovar bol prepustený na základe uvedenia nesprávnych údajov a žalobkyňa nesprávne zatriedila dovážaný tovar do podpoložky 2501 00 51 a podľa názoru žalovaného a krajského súdu mal byť dovážaný tovar správne zaradený do podpoložky 2501 00 99. Žalobkyňa namietala, že za relevantné považuje skutočnosť, že počas kontrolovaného obdobia žalobkyňa predmetný tovar dovážala na základe rozhodnutia Colného úradu Trstená č. 3387/04/6461 zo dňa 11. februára 2005, ktorým colný úrad povolil použiť colný režim s hospodárskym dopadom/konečnou spotrebou. Rovnako rozhodol tento colný úrad aj rozhodnutím č. 3570/2005-6461 zo dňa 23. júna 2005. Týmito rozhodnutiami povolil colný úrad použiť colný režim s hospodárskym dopadom/konečnou spotrebou pre tovar uvedený v žiadosti účastníka konania, a to podľa prílohy predmetných rozhodnutí, z ktorých vyplýva, že tovar bol prepustený do colného režimu pod číselným znakom 2501 00 51 ako soľ na priemyselné použitie. Tieto rozhodnutia nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť. Žalobkyňa ďalej namietala, že pravidelne colnému úradu predkladala jednotnú colnú deklaráciu (JCD) s uvedením klasifikácie prepúšťaného tovaru v súlade s uvedenými rozhodnutiami. Poukazovala na to, že Colný úrad Trstená pri výkone verejnej moci autoritatívne preskúmal žiadosť žalobkyne a osvedčil skutočnosť, že zatriedenie tovaru žalobkyne do podpoložky 2501 00 51 je správne, nakoľko žiadosti žalobkyne vyhovel a vydal povolenie použiť tovar na navrhnutý colný režim. Týmto vyvolal u žalobkyne dobrú vieru (bona fide) v správnosť rozhodnutia colného úradu a žalobkyňa len postupovala v súlade s rozhodnutím príslušného orgánu štátu. Vzhľadom k tomu neobstojí tvrdenie, že žalobkyňa uviedla do omylu colné orgány a dovážala iný tovar než aký bol uvedený

v rozhodnutí Colného úradu Trstená č. 3387/04/6461 zo dňa 11. februára 2005 a zo dňa 23. júna 2005, keďže už v tomto rozhodnutí bolo uvedené, že dováža priemyselnú soľ za účelom zimnej údržby ciest v Slovenskej republike. Poukazovala na to, že žalovaný v žiadnom svojom rozhodnutí neuvádzal, že by tovar mal byť používaný na iný účel než ako ho deklarovala žalobkyňa. Uviedla, že žalobkyňa mala oprávnenú dôveru v rozhodovacia činnosť správneho orgánu. Právnym dôsledkom rozhodnutia správneho orgánu je jeho záväznosť, ktorá znamená, že zaväzuje adresáta správneho rozhodnutia ako aj správny orgán. S uvedeným názorom sa stotožňuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď vo svojom rozhodnutí č. k. 5Sžf/59/2007 a 3Sžf/11/2009 uviedol, že dôvera jednotlivca v rozhodovacia činnosť orgánov verejnej správy a jej výsledky, tzv. v ich vecnú správnosť (princíp dobrej viery) ako základný predpoklad fungovania právneho štátu zabezpečuje v rovine subjektívneho práva ochranu toho práv, najmä založenú na jeho dobrovoľnej akceptácii zvyšnými členmi spoločnosti v objektívnej rovine podporuje predpoklad o súčasnej ako aj budúcej správnosti aktov verejnej správy. Poukazovala na to, že obdobný právny názor vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdneho dvora (rozhodnutie vo veci *Lelas v. Chorvátsko* z 20. mája 2010).

Žalobkyňa ďalej tvrdila, že „Vysvetlivky Kombinovanej nomenklatúry“ podľa ktorých sa predmetný tovar mal zatriediť do podpoložky 2501 a PpKN 2501 00 99 – ostatné (nedenaturovaná soľ používaná ako rozmrazovací prostriedok počas zimy), ktoré sú jediným výkladovým prostriedkom na zatriedenie jednotlivých tovarov, boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie č. C50 až dňa 28. februára 2006. Do tohto dátumu bol pre interné potreby Colného riaditeľstva Slovenskej republiky vypracovaný len neoficiálny preklad, ktorý bol verejnosti sprístupnený prostredníctvom internetovej stránky colnej správy dňa 02. augusta 2004 s tým, že obsahoval výslovné upozornenie, že ide o právne nezáväznú publikáciu. Z toho dôvodu mohla žalobkyňa vychádzať v rozhodnom období len z rozhodnutí colných orgánov.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie žalobkyne zo dňa 20. januára 2011 navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Poukázal na to, že Colný úrad Žilina vydal dňa 18. novembra 2008 rozhodnutie č. 61451/2008-6053, ktorým bola žalobkyňa uložená povinnosť zaplatiť sumu dovozných platieb v celkovej výške 37.961,82 eura. Dôvodom dodatočného zapísania colného dlhu do účtovnej evidencie podľa čl. 220 ods. 1 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex v danom prípade, bola skutočnosť zistená na základe následnej kontroly colných orgánov, podľa ktorej bol žalobcovi do colného režimu voľný obeh prepustený tovar podliehajúci dovozným platbám,

deklarovaný v písomných colných vyhláseniach (JCD) uvedených v prílohe č. 1, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť rozhodnutia Colného úradu Žilina, na základe nesprávnych údajov týkajúcich sa zatriedenia dovážaného tovaru do príslušnej PpKN colného sadzobníka.

Žalovaný uviedol, že žalobkyňa v odvolaní podobne ako v žalobe vyjadruje názor, že Colný úrad Trstená pri výkone verejnej moci autoritatívne preskúmal žiadosť žalobkyne a osvedčil skutočnosť, že zatriedenie tovaru do PpKN 2501 00 51 je správne, nakoľko žiadosti žalobkyne vyhovel a vydal povolenie použiť tovar na navrhnutý colný režim. Týmto mal u žalobkyne vyvolať dobrú vieru v správnosť rozhodnutia colného úradu a žalobkyňa len postupovala v súlade s rozhodnutím orgánu štátu. Žalobkyňa uvádzala, že takéto konanie u nej muselo utvrdiť dôveru v správnosť zaradenia dovážaného tovaru a vo vzťahu k tejto námietke poukazovala na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Sžf/59/2007 a 3Sžf/11/2009 a na rozhodnutie Európskeho súdneho dvor vo veci Lelas v. Chorvátsko z 20. mája 2010. K uvedenej námietke žalovaný uviedol, že Colný úrad Trstená ani žiadny iný colný úrad pri vydávaní povolenia na použitie colného režimu neosvedčuje správnosť zatriedenia tovaru do určitej PpKN. Pri rozhodovaní o povolení určitého colného režimu sa na základe predložených dokladov skúma splnenie podmienok nevyhnutných pre vydanie povolenia na daný colný režim a určujú sa podmienky nevyhnutné pre samotný výkon tohto režimu v prípade, ak bude povolený. Otázka správnosti zatriedenia tovaru do príslušnej PpKN môže byť predmetom skúmania až pri samotnom dovoze a prepúšťaní tovaru do colného režimu na výkon, ktorého bolo povolenie vydané. Avšak ani v takom prípade sa účastník konania ani pri prijatí písomného colného vyhlásenia a po prepustení tovaru do navrhnutého colného režimu nezabavuje zodpovednosti za správnosť údajov o zatriedení tovaru do PpKN.

Žalovaný poukazoval na to, že v zmysle § 10 zákona č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov je jediným štátnym orgánom oprávneným vydávať záväzné informácie o nomenklatúrnom zatriedení tovaru na celom území Slovenskej republiky len Colný úrad Bratislava. Ak sa chce účastník konania vyhnúť riziku nesprávneho zatriedenia tovaru do príslušnej PpKN, mal právo požiadať v zmysle príslušných všeobecne záväzných predpisov na vydanie záväznej informácie o nomenklatúrnom zatriedení tovaru. Bez existujúcej záväznej informácie je zodpovednosť za správnosť nomenklatúrneho zatriedenia tovaru plne na účastníkovi konania.

Vo vzťahu k uvedeným skutočnostiam žalovaný uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, ktorý sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné priznať úspech.

Predmetom konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 59045/08-1410 zo dňa 25. mája 2010, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Colného úradu Žilina č. 61451/2008-6053 zo dňa 18. novembra 2008, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť sumu dovoznejskej platby v celkovej výške 37.961,82 eura. Rozhodujúcim v danej veci je posúdenie či je zatriedenie predmetného dovážaného tovaru do PpKN 2501 00 51 s colnou sadzbou 1,7 eura/1000 kg/netto správne, alebo mal byť predmetný tovar správne zatriedený do PpKN 2501 00 99 s colnou sadzbou 2,6 eura/1000 kg/netto, a či rozhodnutia Colného úradu Trstená č. 3387/04/6461 zo dňa 11. februára 2005 a č. 3570/2005-6461 zo dňa 23. júna 2005, ktorými tento colný úrad povolil žalobkyni na základe jej žiadosti použiť colný režim s hospodárskym dopadom/konečnou spotrebou pre tovar prepustený do colného režimu pod číselným znakom 2501 00 51 ako soľ na priemyselné použitie, sú záväzné pre zatriedenie tovaru aj v písomných colných vyhláseniach do PpKN 2501 00 51.

V správnom súdnictve prejednávajú súde na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods.1 OSP).

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia citoval všetky zákonné ustanovenia, ktoré sú pre rozhodnutie relevantné, preto v tomto smere odkazuje najvyšší súd na odôvodnenie napadnutého rozsudku (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného mal najvyšší súd za preukázané, žalobkyňa v priebehu rokov 2004 a 2005 dovezla z Ukrajiny tovar, ktorý

v písomných colných vyhláseniach (JCD) deklarovala ako priemyselnú soľ voľne loženú s označením P3 soľ mletá voľne ložená bez prísad, P3PSD a soľ mletá s protispekacím prípravkom voľne ložená a P3SPSD soľ mletá preosiata s protispekacím prípravkom voľne ložená. Keďže na tovar zatriedený PpKN 2501 00 51 sa v zmysle platných právnych predpisov komunitárneho práva vyžaduje povolenie na použitie colného režimu s konečnou spotrebou, požiadala žalobkyňa o vydanie povolenia žiadosťou zo dňa 04. novembra 2004. Colný úrad Trstená rozhodnutím č. 3378/04/6461 zo dňa 18. novembra 2004 tejto žiadosti žalobkyne vyhovel s tým, že žalobkyňi bolo udelené povolenie použiť tento colný režim s hospodárskym dopadom/konečnou spotrebou (použitím) na obdobie od 01. novembra 2004 do 31. mája 2005 pre tovar pod číselným znakom 2501 00 51 nazvaný ako soľ na priemyselné využitie. Druhou žiadosťou zo dňa 07. júna 2005 požiadala žalobkyňa o povolenie použiť colný režim s hospodárskym dopadom/konečnou spotrebou (použitím). Colný úrad Trstená rozhodnutím č. 3570/2005-6461 zo dňa 23. júna 2005 žiadosti žalobkyne vyhovel a povolil použiť colný režim s hospodárskym dopadom/konečnou spotrebou (použitím) na obdobie od 01. júla 2005 do 31. mája 2006 pre tovar nazvaný ako soľ na priemyselné využitie pod číselným znakom 2501 00 51.

V danom prípade nebolo medzi účastníkmi sporné, že išlo o soľ nedenaturovanú. Podľa článku I. nariadenia Komisie (ES) č. 1789/2003 z 11. septembra 2003 – prílohy I. na nariadeniu prílohy I. k nariadeniu PpKN 2501 00 51 je uvedený opis tovaru soľ denaturovaná alebo na priemyselné využitie (vrátane rafinácie), iná ako na konzerváciu a prípravu potravín na ľudskú alebo zvieraciu konzumáciu. Do PpKN 2501 00 99 sú zaradené soli ostatné.

Ďalej z obsahu administratívneho spisu – z kúpnych a zasielateľských zmlúv vyplýva, že predmetná soľ bola žalobkyňou následne predávaná ako posypová soľ na posyp zimných komunikácií. Na základe uvedenej skutočnosti, že ide o posypovú soľ, Colný úrad Žilina vykonal u žalobkyňi kontrolu o ktorej bol vyhotovený protokol, prerokovaný dňa 11. júla 2006. Zo záverov tohto protokolu vyplýva, že došlo k nesprávnemu zatriedeniu dovážaného tovaru do PpKN 2501 00 51, pričom predmetný tovar mal byť správne zatriedený do PpKN 2501 00 99.

Z uvedeného vyplýva, že ak bola dovážaná soľ používaná ako rozmrazovací prostriedok na cestný posyp, nebola používaná na priemyselné použitie, čiže soľ nebola použitá tak, ako bola deklarovaná v JCD, teda na priemyselné použitie a mala byť podľa

názoru najvyššieho súdu zhodne s názorom krajského súdu zaradená do PpKN 2501 00 99 s colnou sadzbou 2,6 eura/1000 kg/netto.

Pokiaľ ide o námietku, že predmetné dovozy boli realizované na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí Colného úradu Trstená zo dňa 18. novembra 2004 a zo dňa 23. júna 2005, ktorými colný úrad povolil použiť colný režim s hospodárskym dopadom/konečnou spotrebou pre tovar definovaný pod číselným znakom 2501 00 51 ako soľ denaturovaná alebo na priemyselné využitie, podľa názoru najvyššieho súdu ich právna záväznosť nemá vplyv na neskoršie zistenia colných orgánov. Totiž vydaniu týchto rozhodnutí došlo na základe žiadosti žalobkyne, ktorá zamýšľala uvedený tovar dovážať a ktorá sama si predmetný tovar zatriedila do PpKN 2501 00 51 soľ na priemyselné využitie. Pri vydávaní predmetných povolení neboli odobraté vzorky a colný úrad zloženie soli neskúmal, keďže posypová soľ, keby bola denaturovaná mohla byť zatriedená do PpKN 2501 00 51. V konaní o vydanie žiadaného povolenia colný úrad skúmal len, či sú splnené zákonné podmienky na použitie príslušného navrhovaného colného režimu. Dovážaný tovar je prepustený do režimu voľný obeh až na základe JCD, v ktorých žalobkyňa deklarovala zatriedenie tovaru, ktoré ako sa následne zistilo bolo nesprávne, keď následnou kontrolou bolo zistené, že žalobkyňa doviezla tovar, na ktorý nebolo potrebné povolenie a išlo o soľ.

Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, ktorá tvrdila, že „Vysvetlivky Kombinovanej nomenklatúry“ podľa ktorých sa predmetný tovar mal zatriediť do podpoložky 2501 a PpKN 2501 00 99 – ostatné (nedenaturovaná soľ používaná ako rozmrazovací prostriedok počas zimy), ktoré sú jediným výkladovým prostriedkom na zatriedenie jednotlivých tovarov, boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie č. C50 až dňa 28. februára 2006, najvyšší súd zhodne s názorom krajského súdu uvádza, že „Vysvetlivky Kombinovanej nomenklatúry“ nie sú všeobecne záväzným právnym predpisom a podľa zásady č. 1 prílohy I., I. oddiel nariadenia Rady č. 2658/78 sú nezáväzné. Právne záväzné na zatriedenie tovaru sú len znenia položiek, podpoložiek a príslušných poznámok k podpoložkám a poznámky k triedam a kapitolám. V čase dovozov do Slovenskej republiky boli v platnosti nariadenia Komisie (ES) č. 1789/2003 a č. 1810/2004, ktorých prílohou sú jednotlivé položky a podpoložky kombinovanej nomenklatúry, jednotlivé opisy tovarov k týmto položkám, z ktorých sa jednoznačne dalo určiť zatriedenie tovarov do príslušnej položky a podpoložky kombinovanej nomenklatúry. Obidve citované nariadenia pri podpoložke 2501 00 51 uvádzajú soľ denaturovaná alebo na priemyselné využitie (vrátane rafinácie), iná ako na konzerváciu a prípravu potravín na ľudskú alebo zvieraciu konzumáciu. Z uvedeného

vyplýva, že žalobkyni nič nebránilo dovážaný tovar správne zaradiť podľa samotného opisu v jednotlivých položkách tak, ako to stanovil bod 6 prvého oddielu Všeobecných pravidiel na interpretáciu kombinovanej nomenklatúry v prílohe nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87. Napokon, ak žalobkyňa mala akékoľvek pochybnosti o zaradení predmetného tovaru, mala možnosť obrátiť sa na Colný úrad v Bratislave so žiadosťou o vydanie záväznej informácie o sadzobnom zatriedení tovaru v zmysle § 10 zákona č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že námietky žalobkyne, vznesené v odvolaní neboli opodstatnené a neboli spôsobilé ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, a preto podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá a § 224 ods. 1 OSP, nakoľko žalobkyňa v odvolacom konaní úspech nemala a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 15. decembra 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková